

عنوان مقاله:

ارزیابی مقاومت به بیماری سیاهک در نسلهای ژنتیکی ذرت رقم هیبرید سینگل کراس (KSC500)

محل انتشار:

همایش ملی پدافند غیر عامل در بخش کشاورزی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

پریا دری - دانشجوی کارشناسی ارشد اصلاح نباتات دانشگاه پیام نور مشهد

سعید خاوری خراسانی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات منابع طبیعی کشاورزی استان خراسان رضوی

محمود ولی زاده - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور استان خراسان رضوی

پریسا طاهری - عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد استان خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

به منظور مطالعه کنترل ژنتیکی مقاومت به بیماری سیاهک معمولی (Common smut) و ارزیابی خصوصیات مورفوفیزیولوژیک در ذرت رقم نیمه متوسط رس (KSC500)، آزمایشی برپایه طرح آزمایشی بلوک های کامل تصادفی با 3 تکرار در ایستگاه طرق مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی در سال 1391 به اجرا درآمد. تیمارهای آزمایشی شامل 6 نسل ذرت رقم (KSC500) نیمه متوسط رس، والدین P(1) و P(2) و هیبرید F(1) F(2) BC(1) و BC(2) تحت شرایط آلودگی مصنوعی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که تفاوت های معنی داری بین ژنوتیپهای مورد بررسی از نظر صفات تعداد روز کاشت تا ظهور رشته های ابریشمی وگرده افشانی، طولبلال، ارتفاع بوته، طول تاسل، تعداد برگ، وزن هزاردانه و عملکرد دانه وجود دارد. بطوریکه بیشترین و کمترین عملکرد دانه با مقادیر 13/62 تن در هکتار بترتیب متعلق به (F1) و والد مادری (P1) بود. برتری عملکرد دانه در F1 می تواند بدلیل برتری آن در صفاتی نظیر طول بلال ووزن هزار دانه باشد. برعکس به لحاظ صفت تعداد روز تا ظهوررشته های ابریشمی والدین بیشترین و هیبریدها کمترین میزان را به خود اختصاص دادند. بالطبع برتری هیبریدها نسبت به والدین می تواند متأثر از جبران ضعف ناشی از خویش آمیزی اجباری در والدین باشد. بیشترین شدت و درصد بیماری نیز متعلق به هیبرید BC2 بود. می توان از تجزیه میانگین نسل ها نتیجه گرفت که اجزاع غالبیت و افزایشی در مقاومت به بیماری سیاهک نقش دارند

کلمات کلیدی:

ذرت، سیاهک معمولی، صفات زراعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/323929>

